

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00113/2011-01
Датум: 20.07.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору Ј.Ћ. из Врњачке Бање, [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00113/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

Приговор Ј.Ћ. СЕ ОДБИЈА, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00113/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00577/2010-01 од 14.06.2010. године, Ј.Ћ. која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 782 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, Ј.Ћ. поднела је дана 06.08.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену одлуку Високог савета судства од 14.06.2010. године, и то све због битне повреде поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском ковенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навела је, између осталог, да су разлози оспорене одлуке површни, непотпуни и нетачни, да је у посматраном периоду радила кривичну и делом ванпарничну материју (оставине, сложеније ванпарнице и остало). Надаље, навела је у да је у посматраном периоду имала бољи проценат укинутих одлука од просека суда, па јој ова чињеница није могла бити стављена на терет, као и да је у посматраном периоду урадила много више стarih предмета него што је приказано у оспореној одлуци, а што произилази из судског извештаја о раду судија, који је приложила, те је предложила да се приговор усвоји и поништи оспорена одлука.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допуна Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства (“Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11), заказала јавну расправу, која је одржана 11.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да су резултати парцијално посматрани за поједине године, а не за цео период, да је радила у више материја, с тим да су основне биле кривица, истрага, оставина и малолетничке предмете све до 2006. године када су пренети у надлежност Окружног суда. Надаље, навела је и да је у све три године проценат испуњености норме изнад 100%, да је у 2006. години имала у раду 27 стarih предмета, да је решила 31, у 2007. години имала у раду 25 starih предмета, а да је решила 23 и да је у 2008. години имала у раду 51 stari predmet od kojih je resila 37. Такође, навела је и да је за све време колико ради, односно 29 година била истражни судија, а да је последњих десет година дежурала сваког месеца по 15 дана, на смену са председником суда, те да је и поред велике оптерећености, одлуке израђивала у року, тако да нема ниједну одлуку израђену по протеку рока од 60 дана од дана пресуђења, а да је у целом посматраном периоду израдила само 5 одлука у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да подносилац приговора није постигла задовољавајући квалитет у раду, с обзиром да је у 2006. години од 42 „К“ одлуке разматране по жалбама, потврђено њих 21 или 50%, преиначено 7 или 16,7% и укинуто 14 или 33,33%, да је у 2007. години од 32 ожалбене „К“ одлуке потврђено њих

20 или 62,50%, преиначене су 3 или 9,37% и укинуто 9 или 28,20%, те да је у 2008. години од 43 ожалбених „К“ одлука потврђена 31 или 72,09%, преиначене су 3 или 6,97% и укинуто 9 или 20,93%. Надаље, наведено је да подносилац приговора није дала приоритет решавању старих предмета, те је тако у 2006. години имала у раду 17 старих „К“ предмета, а на крају године остало је 15 нерешених старих предмета, да је на почетку исте године имала 6 незавршених старих „О“ предмета и 4 „1Р“ предмета, а на крају године 7 старих „О“ предмета и 3 стара „1Р“ предмета. На почетку 2007. године имала 15 незавршених старих „К“ предмета, а на крају 16, док је на почетку исте године имала у раду 7 незавршених старих „О“ предмета и 3 стара „1Р“ предмета, а на крају те године остало су у раду 4 „О“ и 5 „1Р“ старих предмета. На почетку 2008. године имала је 4 нерешена стара „О“ предмета и 5 „1Р“ предмета, а на крају године исто толико. Из наведених разлога, по становишту Првог састава Високог савета судства, подносилац приговора није испунила критеријум стручности и оспособљености за вршење судијске дужности.

Из извештаја о раду Општинског суда у Врњачкој Бањи и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварила следеће резултате:

У 2006. години имала укупно у раду 375 предмета у свим материјама у којима је поступала, решила је 249 предмета, од којих 31 стари предмет, те је преостало 25 нерешених старих предмета, што у односу на укупан број предмета у раду износи 6,67%.

У истом периоду у суду је остало 261 нерешених старих предмета што у односу на укупно 4622 предмета у раду износи 5,65%.

Од укупно 43 одлуке разматраних по жалбама, потврђене су 22 или 51,20%, преиначено 7 или 16,30% и укинуто 14 или 32,60%.

Са друге стране, проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 33,87%.

У овом периоду 4 одлуке је израдила у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

Проценат испуњености норме износио је 130%.

У 2007. години од укупно 408 предмета у раду, решила је 236, од којих 23 стара, те је преостало нерешених 25 старих предмета на крају године, што у односу на укупан број предмета у раду износи 6,13%.

У истом периоду у суду је остало 293 нерешених старих предмета што у односу на укупно 5427 предмета у раду износи 5,40%.

Од укупно 33 предмета разматраних по жалбама, потврђено је 20 или 60,60%, преиначено 3 или 9,09% и укинуто 10 или 30,30%.

Истовремено, проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 31,01%.

У овом периоду подносилац приговора није имала кашњења у изради одлука.

Проценат испуњености норме износио је 118%.

У 2008. години од укупно 440 предмета у раду, решила је 284 од којих 37 старих, те је накрају године остало у раду 24 нерешена стара предмета, што у односу на укупан број предмета у раду износи 5,45%.

У истом периоду у суд је остало 273 нерешених старих предмета што у односу на укупан број предмета у раду од 5754 износи 4,74%.

Од укупно 46 одлука разматраних по жалбама, потврђено је њих 32 или 69,56%, преиначене су 3 или 6,52% и укинуто 11 или 23,91%.

Са друге стране проценат укинутих одлука на нивоу суда износио је 27%

У овом периоду израдила је 2 одлуке у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

Проценат испуњености норме износио је 134%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали, те из тог разлога не могу бити од пресудног утицаја резултати остварени у само одређеној реферади у којој је подносилац приговора поступала у посматраном периоду, како је то учињено приликом доношења оспорене одлуке, већ се морају узети у обзир све материје, те на основу тако добијених показатеља резултата рада жалиље и поредећи исте са просеком суда оценити квалитет истога.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављала дужност и са минимумом успешности вршења судијске дужности прописаним Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која су била на снази у тренутку доношења оспорене одлуке и који износи 15% у кривичној материји, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имала 32,60% укинутих одлука, насупрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 33,87%, потом, да је у 2007. години имала 33,30%, а суд 31,03% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора имала 23,91%, а суд 27% укинутих одлука, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора неиспуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила.

Ово из разлога тога што је одредбом чл. 5 Правила прописано да подносилац приговора испуњава квалитет стручности уколико је, у посматраном периоду, испунио оба кумулативно прописана услова, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека суда у коме је вршио судијску дужност и од минимума прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која су била на снази у тренутку доношења оспорене одлуке и који износи 15%, те у предметној ситуацији када је несумњиво утврђено да је проценат укинутих одлука жалиље у 2006. и 2007. години, иако нешто бољи од просека суда, знатно виши од минимума прописаних одредбом чл. 12. ст. 1. наведених Мерила, Високи савет судства је становишта да подносилац приговора није испунила наведени критеријум стручности.

Високи савет судства је посебно имао у виду да је у посматраном периоду подносилац приговора поступала у више материја, али је с обзиром на чињеницу да јој је основна материја била кривична, те да осим 3 мериторне одлуке у 2006. године у другим материјама, у 2007. и 2008. години уопште није имала мериторно решених предмета у осталим материјама, односно да је једино у „К“ материји имала мериторне

одлуке, Високи савет судства становишта да се у конкретном случају има применити минимум прописан за кривичну материју.

Штавише, с обзиром на несумњиво утврђени проценат укинутих одлука жалиље, чак и када би се променио минимум од 25% прописан за грађанску материју, иста не би испунила ни овај критеријум.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености жалиље за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да је у свакој години посматраног периода премашила норму прописану Мерилима, те да је за цео посматрани период имала укупно 6 одлука израђених у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења, Високи савет судства је нашао и да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности у потпуности испуњени, јер наведено кашњење у изради одлука не представља грубо негативно одступање у раду.

Ово из разлога што наведена одредба чл. 6 Правила предвиђа да је услов оспособљености испуњен, уколико је испуњена оријентациона норма или у односу просек суда или у односу на минимум прописан Мерилима, што је овде случај, а што оспореном одлуком није ни истакнуто као разлог за доношење исте, и ако је испуњен макар један од допунских критеријума, односно да судија у посматраном периоду нема грубо одступање које се односи или на већи број одлука израђених по протеку 30 дана након пресуђења од просека одељења суда или на негативан однос нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета, а који однос је, као што је у претходном ставу детаљно образложено, у корист жалиље.

Високи савет судства такође, налази да је подносилац приговора и у погледу наредног, алтернативно постављеног услова, односно броја нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду, а који код жалиље износи 6,67% у 2006. години наспрот 5,65% на нивоу суда, у 2007. години 6,13 наспрот 5,40% на нивоу суда и у 2008. години 5,45% наспрот 4,74% на нивоу суда, те имајући у виду да је прилив предмета жалиље био приближан приливу предмета у суду који је у 2006. износио 245,6 предмета по судији, у 2007. години 322,1 и у 2008. години 325,14 предмета по судији, испунила услов прописан одредбом чл. 6 Правила, нашавши да наведени однос, такође, не представља грубо одступање од просека суда.

Међутим, испуњеност критеријума оспособљености за вршење судијске дужности није само по себи довољно за уважавање приговора жалиље. Наиме, подносилац приговора мора истовремено испуњавати услове и у погледу достојности, и у погледу стручности, као и у погледу оспособљености за вршење дужности судије, те узвеши у обзир да подносилац приговора не испуњава услов у погледу стручности, то је само по себи довољан разлог за одбијање приговора и, следствено томе, за престанак судијске дужности.

Имајући у виду све наведено Високи савет судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да Ј.Ћ. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, а у вези члана

14. став 1. тачка 3. и 8. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.